Lietas Nr. A420281113

Lietas arhīva Nr. A42-02811-13

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Valmierā 2013.gada 16.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solveiga Pone,

piedaloties pieteicējam *U.J.* un *U.J.* pilnvarotajai pārstāvei *S.J.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei *D.K.*,

2013.gada 27.augustā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta *U.J.* pieteikumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *U.J.* piešķirtu vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem no 2012.gada 3.jūlija, kā bērna invalīda kopš bērnības tēvam.

Aprakstoša daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2013.gada 9.janvārī saņemts *U.J.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2013.gada 14.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *U.J.* piešķirtu vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem no 2012.gada 3.jūlija, kā bērna invalīda kopš bērnības tēvam un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420281113.

[2] No lietas materiāliem konstatējams.
[2.1] 2012.gada 14.jūnijā pieteicējs vērsies ar iesniegumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (turpmāk - VSAA vai atbildētāja) Limbažu nodaļā, lūdzot no 2012.gada 3.jūlija piešķirt vecuma pensiju pēc atvieglotiem noteikumiem kā bērna invalīda kopš bērnības tēvam (*sk.lietas 23.lapu).*

[2.2] Ar VSAA Valmieras reģionālās nodaļas 2012.gada 12.oktobra lēmumu Nr.2/2634236 pieteicējam atteikts piešķirt vecuma pensiju uz atvieglotiem noteikumiem, jo persona nav aprūpējusi līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai piecus vai vairāk bērnus vai bērnu invalīdu (*,sk.lietas 20.lapu).*

[2.3] Pieteicējs VSAA Valmieras reģionālās nodaļas 2012.gada 12.oktobra lēmumu Nr.2/2634236 apstrīdējis (*sk.lietas 19.lapu),* un ar VSAA 2012.gada 10.decembra lēmumu Nr. 16686 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts (*sk. lietas 9.-10.lapu)*

[3] Pieteicējs uzskata, ka labvēlīgais administratīvais akts izdodams, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka vecuma pensijas piešķiršanu uz atvieglotiem noteikumiem pieprasījis

atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtajai daļai. Lai gan apdrošināšanas stāžs atbilst likuma prasībām, vecuma pensija ar atvieglotiem noteikumiem netika piešķirta, jo VSAA uzskata, ka nav pierādīts apstāklis, ka aprūpēts bērns, kas līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai atzīts par invalīdu.
[3.2] Pieteicējs vērš uzmanību, ka Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija 2004.gada 19.februārī dēlu *A.J.*, atzinusi par trešās grupas invalīdu no bērnības (invaliditātes izziņa */numurs/*). Tā kā ģimenei nebija nepieciešamība pēc sociālās palīdzības, ko varētu saņemt kopjot bērnu invalīdu, atzinums par to, ka dēls ir invalīds netika saņemts.
Pieteicējs atsaucas uz Latvijas Republikas Civillikuma 223.pantu.
[3.3] Atbildētāja 2012.gada 10.decembra lēmumā Nr. 16686 (turpmāk - pārsūdzētais lēmums) atsaucas uz to, ka atbilstoši 2000.gada 26.jūnija medicīniskajam slēdzienam Nr.12 *A.J.* par invalīdu atzīts no 2000.gada 28.jūnija, t.i., divpadsmit gadu vecumā. Šāds secinājums izdarīts nepamatoti, jo, kaut gan atzinums sastādīts norādītajā datumā, dēls atzīts par invalīdu nevis no divpadsmit gadu vecuma, bet no bērnības.
[3.4] Pieteicējs nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka 2012.gada 3.oktobrī Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas ārsts eksperts devis savu atzinumu par to, ka, saskaņā ar 1990.gada 17.septembra Latvijas Republikas Veselības aizsardzības ministrijas pavēli Nr.214 „Par palīdzību bērniem invalīdiem" (turpmāk - pavēle) un tās 1.pielikumā uzskaitīto slimību un patoloģisko stāvokli sarakstu, kas paredz invaliditātes noteikšanu bērniem līdz sešpadsmit gadu vecumam, *A.J.* noteikt invaliditāti līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai nebija pamata. Pieteicējs norāda, ka ar ārsta eksperta atzinumu nav iepazinies, jo tas netika atsūtīts. Ja šāds atzinums bija uz sākotnējā iesnieguma izskatīšanas brīdi, tad nav saprotams, kāpēc par to nekas nav minēts VSAA Valmieras reģionālās nodaļas 2012.gada 12.oktobra lēmumā Nr.2/2634236, jo jau tika pieprasīts ārsta eksperta viedoklis par šo jautājumu. Viedoklis tika saņemts 2012.gada 3.oktobrī, bet VSAA Valmieras reģionālās nodaļas lēmums netika pamatots ar to, kas liecina, ka šāds atzinums pieprasīts formāli. Iepazīstoties ar pavēles 1.pielikuma slimību un patoloģisko stāvokļu sarakstu, publiski pieejamā interneta portālā, redzams, ka šajā sarakstā 3.sadaļā, acu slimības un bojājumi, minēta arī slimība (patoloģiskais stāvoklis) - vienas acs praktisks aklums, neatkarīgi no otras acs redzes funkcijām.
Ja *A.J.* jau 1994.gadā faktiski bija zaudējis redzi labajā acī un redzes funkcijas saglabājās tikai kreisajai acij, nav saprotams, kāpēc nebija pamata noteikt viņam invaliditāti, jo pavēles 1.pielikumā norādītais acs bojājums *A.J.* ir medicīniski apstiprināts.
[3.5] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts kurš konkrēti ārsts-eksperts sniedzis savu atzinumu. Pieteicējs uzskata, ka, lai objektīvi sniegtu atzinumu par *A.J.* veselības stāvokli laika periodā līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai, bija nepieciešams pieprasīt informāciju kādās ārstniecības iestādēs *A.J.* ārstējies pēc acs traumas 1947.gadā, pieprasīt no šīm ārstniecības iestādēm veikto izmeklējumu rezultātus un tikai tad izdarīt secinājumus, vai bija pamats invaliditātes noteikšanai *A.J.* līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai. Uzskatu, ka veiktais ārsta-eksperta atzinums nevar būt objektīvs, jo nav pilnībā izvērtēta *A.J.* slimības vēsture. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka ārsta-ekspertam nodoti iesniegtie medicīniskie dokumenti, taču visi medicīniskie dokumenti VSAA netika iesniegti, jo daļa atrodas pie ģimenes ārsta un ārstniecības iestādēs, līdz ar to atzinums ir nepilnīgs.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2013.gada 13.februārī saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētāja, neatzīst pieteikumu par pamatotu un norāda šādus argumentus.
[4.1] Atbildētāja norāda, ka vecuma pensija ar atvieglotiem noteikumiem tiek piešķirta saskaņā ar likumu „Par valsts pensijām", kas ir spēkā no 1996.gada 1.janvāra.
Izskatot jautājumu par pieteicēja tiesībām uz vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem no 2012.gada 3.jūlija, jāpiemēro likuma „Par valsts pensijām" 27.pants un 11.panta ceturtās daļas redakcija, kura bija spēkā līdz 2012.gada 17.jūlijam. Pieteicējam ir jāizpilda iepriekš minētā likuma pantu noteiktais.
Atbildētāja atsaucas uz Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 16.novembra lēmuma lietā Nr.A420604210 12.punktu un 2012.gada 6.marta sprieduma lietā Nr. A420546710 11.punktu.
[4.2] Izdodot administratīvo aktu, ir jāievēro Administratīvā procesa likuma 7.punktā noteiktais.

Atbildētāja norāda uz likumu „Par invalīdu medicīnisko un sociālo aizsardzību", kas bija spēkā no 1993.gada l.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim 10.panta otro daļu.
Līdz ar to, pamatojoties uz likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtajā daļā noteikto, atbildētāja nevar izvērtēt, vai pieteicēja iesniegtajos dokumentos ietvertā medicīniskā informācija apstiprina faktu, ka viņa bērna veselības stāvoklis jau pirms astoņu gadu sasniegšanas bija atbilstošs invalīda statusa noteikšanas kritērijiem, bet dažādu iemeslu dēļ (t.sk. arī bērna vecākiem atsakoties no invaliditātes piešķiršanas) šis statuss tajā laikā netika noteikts.
[4.3] Atbildētāja norāda, ka līdzīgā lietā Administratīvā apgabaltiesa atzinusi, ka legāldefinīcija terminam „persona ar invaliditāti" ietverta Invaliditātes likumā. Atbildētāja atsaucas uz Invaliditātes likuma 1.panta 8.punktu un 5.panta otro daļu, Ministru kabineta 2010.gada 28.decembra noteikumu Nr.1209 „Noteikumi par prognozējamas invaliditātes, invaliditātes un darbspēju zaudējuma noteikšanas kritērijiem, termiņiem un kārtību" (turpmāk - MK noteikumi Nr.1209) 7.2.punktu un Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.jūlija lēmuma lietā Nr. A420748310 9.punktu.
[4.4] Atbildētā norāda, ka Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija 2012.gada 3.oktobra sniegtajā atzinumā par *A.J.* veselības stāvokļa atbilstību invaliditātei līdz astoņu gadu vecumam noteica, viņam varēja nenoteikt invaliditāti laika posmā līdz astoņu gadu vecumam, nebija juridiska pamata.
Atbildētāja norāda, ka pamatojoties uz likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtajā daļā redakcijā, kas spēkā līdz 2012.gada 17.jūlijam, noteikto, nav pamata pieteicējam piešķirt vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pārstāve pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus..

[6] Tiesas sēdē atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāve pieteicēja pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[8] Likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 17.jūlijam) bija noteikts, ka personām, kuru apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 30 gadiem un kuras aprūpējušas līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai piecus vai vairāk bērnus vai bērnu invalīdu, ir tiesības pieprasīt vecuma pensiju piecus gadus pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas. Šādu tiesību nav personām, kurām atņemtas aprūpes vai aizgādības tiesības.
Likuma „Par valsts pensijām" 11.panta pirmajā daļā bija noteikts, ka tiesības uz vecuma pensiju ir sievietēm un vīriešiem, kuri sasnieguši 62 gadu vecumu un kuru apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 10 gadiem.
Kā atzīts Augstākās tiesa Senāta Administratīvo lietu departamenta praksē, minētajā likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtās daļas redakcijā ar astoņu gadu termiņu ir domāts bērna invalīda vecums, proti, bērns ir bijis invalīds līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai *(sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 7.maija sprieduma lietā Nr.A420546111 SKA-307/2013 8.-11.punktu).*
Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet šādi kritēriji, kas nepieciešami tiesību atzīšanai pieprasīt vecuma pensiju piecus gadus pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas:
1) persona ir sasniegusi 57 gadu vecumu;
2) personas apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 30 gadiem;

3) persona līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai ir aprūpējusi bērnu invalidu (bērnss ir bijis invalids līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai).

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs */datums/* bija sasniedzis 57 gadu vecumu un ka pieteicēja apdrošināšanas stāžs nebija mazāks par 30 gadiem. Turklāt lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs ir aprūpējis dēlu *A.J.* līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai. Līdz ar to izvērtējams kritērijs par pieteicēja bērna *A.J.* invaliditāti (invalīda statusu) līdz astoņu gadu vecumam.

[10] No lietas materiāliem konstatējam un lietā nav strīda par to, ka pieteicēja dēls *A.J.* 1994.gada 1.augustā labās acs traumas rezultātā zaudēja redzi labajā acī. Minēto faktu pierāda 1994.gada 19.septembra Izraksts-epikrīze (*sk.lietas ll.lapu*); SIA „*/Nosaukums/*" 2013.gada 21.janvāra Izziņa *(sk.lietas 15.lapu*); 2013.gada 26.februāra Izraksts no stacionāra pacienta/ambulatora pacienta medicīniskās kartes *(sk.lietas 36.lapu);* Veselības un darbspējas ekspertīzes ārstu valsts komisijas eksperta *J.A.* 2012.gada 3.oktobra Atzinums *(sk.lietas 22.lapu);* Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas ārstes ekspertes *G.D.* 2013.gada 10.maija Atzinums *(sk.lietas 58.lapu).*

[11] Saskaņā ar Invaliditātes likuma 1.panta 8.punktu persona ar invaliditāti ir persona, kurai šajā likumā paredzētajā kārtībā ir noteikta invaliditāte. Saskaņā ar Invaliditātes likuma 5.panta pirmo daļu invaliditāte ir ilgstošs vai nepārejošs ļoti smagas, smagas vai mērenas pakāpes funkcionēšanas ierobežojums, kas ietekmē personas garīgās vai fiziskās spējas, darbspējas, pašaprūpi un iekļaušanos sabiedrībā. Invaliditātes likuma 5.panta otrajā daļā noteikts, ka invaliditātes un darbspēju zaudējuma noteikšanas kritērijus, termiņus un kārtību reglamentē Ministru kabinets.
No minētajām tiesību normām izriet, ka „persona ar invaliditāti" Invaliditātes likuma izpratnē ir personas statuss, kas tiek noteikts likumā noteiktajā kārtībā atbilstoši tiesību normās noteiktiem invaliditātes noteikšanas kritērijiem.
Saturiski līdzīgs tiesiskais regulējums bija ietverts arī likumā „Par invalīdu medicīnisko un sociālo aizsardzību", kas bija spēkā no 1993.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim. Turklāt minētajā likumā likumdevējs ar 1996.gada 3.oktobra grozījumiem iekļāva invalīda statusa definīcijā īpašu norādi par to, ka invaliditātei ir jābūt noteiktai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Proti, minētā likuma 4.pantā tika noteikts, ka invalīds ir persona, kurai sakarā ar slimību, traumu vai iedzimtu defektu izraisītiem orgānu sistēmu funkciju traucējumiem ir nepieciešama papildu medicīniskā un sociālā palīdzība un kurai ir noteikta invaliditāte šajā likumā un citos tiesību aktos noteiktajā kārtībā.
Līdz ar to secināms, ka, piemērojot likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturto daļu lai konstatētu, ka bērns ir bijis invalīds līdz astoņu gadu vecuma sasniegšanai, nepieciešams konstatēt, ka bērns normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir bijis atzīts par invalīdu (personu ar invaliditāti) vai arī saskaņā ar Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta ceturto daļu par tādu būtu atzīstams atbilstoši attiecīgajā laika periodā spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam (invaliditātes noteikšanas kritērijiem). Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta ceturtajā daļā noteikts, ka normatīvajam aktam vai tā daļai nav atpakaļejoša spēka, izņemot likumā īpaši paredzētus gadījumus.
Turklāt papildus norādāms, ka šādu bērna invaliditātes atzīšanas kārtību un piemērojamās tiesību normas ir atzinis arī likumdevējs. MK noteikumos Nr.1209, kas izdoti cita starpā pamatojoties uz Invaliditātes likuma 5.panta otro daļu, ar 2013.gada 23.aprīļa grozījumiem likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtajā daļā minētās bērna invaliditātes konstatēšanai, ja tā nebija noteikta līdz 2003.gada 31.decembrim, tika iekļauts $12.^1$punkts, kurā noteikta kārtība bērna veselības stāvokļa atbilstības invaliditātes noteikšanas kritērijiem konstatēšanas kārtība. Saskaņā ar minēto MK noteikumu Nr.1209 $12.^1$ punkta 12.3.apakšpunktu atzinums par bērna veselības stāvokli sniedzams saskaņā ar tiem invaliditātes noteikšanas kritērijiem, kādi normatīvajos aktos bija paredzēti invaliditātes noteikšanai personas aprūpes laikā: līdz 1979.gada 13.decembrim - atbilstoši PSRS Veselības aizsardzības ministrijas 1956.gada 1.augusta Invaliditātes grupu noteikšanas instrukcijai; no 1979.gada 14.decembra līdz 1990.gada 16.septembrim - atbilstoši PSRS Veselības aizsardzības ministrijas 1979.gada 14.decembra pavēlei Nr.1265 „Par kārtību, kādā izsniedz medicīnisko slēdzienu par bērniem invalīdiem no bērnības līdz 16 gadu vecumam"; no 1990.gada 17.septembra līdz 1999.gada 26.decembrim - atbilstoši Latvijas Republikas Veselības aizsardzības ministrijas 1990.gada 17.septembra pavēlei Nr.214 „Par palīdzību bērniem invalīdiem"; no 1999.gada 27.decembra līdz 2003.gada 31.decembrim -

atbilstoši Labklājības ministrijas 1999.gada 27.decembra rīkojumam Nr.424 „Par medicīniskām indikācijām invaliditātes noteikšanai bērniem līdz 16 gadu vecumam".

[12] No 2000.gada 26.jūnija Medicīniskā atzinuma bērnam invalīdam Nr.12 konstatējams, ka pieteicēja dēlam *A.J.* invaliditāte noteikta no 2000.gada 28.jūnija atbilstoši Labklājības ministrijas 1999.gada 27.decembra rīkojumam Nr.424 „Par medicīniskām indikācijām invaliditātes noteikšanai bērniem līdz 16 gadu vecumam" 1.pielikuma „Slimību un patoloģisko stāvokļu saraksta bērniem līdz 16 gadu vecumam, kas dod tiesības noteikt invaliditāti" 1.nodaļas 3.apakšnodaļas 3.punkta 3.1.2.apakšpunktam *(sk.lietas 24.lapu)*. Ņemot vērā apstākli, ka pieteicēja dēls *A.J.* dzimis */dzimšanas datums/*, secināms, ka pieteicēja dēlam *A.J.* invaliditāte noteikta divpadsmit gadu vecumā.

[13] Laika periodā no 1994.gada 1.augusta (traumas iegūšanas) līdz 1999.gada 27.decembrim invaliditātes kritēriji bija noteikti Latvijas Republikas Veselības aizsardzības ministrijas 1990.gada 17.septembra pavēles Nr.214 „Par palīdzību bērniem invalīdiem" 1.pielikumā „Slimības un patoloģiskie stāvokļi, kas dod tiesības saņemt pabalstu, ja nepieciešams, līdz 16.gadu vecumam". Minētā slimību un pataloģisko stāvokļu uzskaitījumā 3.daļas „Acu slimības un bojājumi" 1.punktā ir minēts kritērijs „vienas acs trūkums vai aklums", taču kā klīniskā un funkcionālā stāvokļa raksturojums papildus ietverts nosacījums, ka redzes zudums otrā acī līdz 0,4 (ar korekciju) vai redzes lauka sašaurināšanās līdz 30° no fiksācijas punkta visos virzienos. No lietā esošas medicīniskās dokumentācijas un no Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas ārstu ekspertu atzinumiem konstatējams, ka pieteicēja dēlam redzes asums kreisajā acī ir 1,0, proti, nav konstatējami kreisās acs redzes defekti. Arī Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas ārstes ekspertes 2013.gada 10.maija atzinumā, izvērtējot ekspertīzei iesniegtos *A.J.* medicīnas dokumentus, secināts, ka *A.J.* veselības stāvoklis laika posmā no 1990.gada 17.septembra līdz 1999.gada 26.decembrim neatbilda Labklājības ministrijas 1999.gada 27.decembra rīkojumam Nr.424 „Par medicīniskām indikācijām invaliditātes noteikšanai bērniem līdz 16 gadu vecumam" norādītajiem kritērijiem, lai *A.J.* atzītu par bērnu invalīdu. *A.J.* veselības stāvoklis atbilda ar Labklājības ministrijas 1999.gada 27.decembra rīkojumu Nr.424 „Par medicīniskām indikācijām invaliditātes noteikšanai bērniem līdz 16 gadu vecumam" noteiktajiem kritērijiem, lai atzītu *A.J.* par bērnu invalīdu.

[14] Ņemot vērā norādīto, kā arī apstākli, ka *A.J.* astoņu gadu vecumu sasniedza 1996.gada 19.februārī, secināms, ka *A.J.* līdz astoņu gadu vecumam nebija atzīts un nevarēja tikt atzīts par bērnu invalīdu, kas savukārt ir obligāts priekšnosacījums tiesību atzīšanai pensijas pieprasīšanai piecus gadus pirms vispārīgi noteiktā pensionēšanās vecuma sasniegšanas saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturto daļu.

[15] Papildus norādāms, ka ar 2012.gada 14.jūnija likumu „Grozījumi likumā „Par valsts pensijām", kas stājās spēkā ar 2012.gada 18jūliju, likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturtā daļa tika izteikta šādā redakcijā: „Tiesības uz vecuma pensiju piecus gadus pirms šā panta pirmajā daļā noteiktā vecuma sasniegšanas, ja apdrošināšanas stāžs nav mazāks par 25 gadiem, ir bērna vecākam vai aizbildnim, kurš laika periodā, līdz bērns sasniedzis 18 gadu vecumu, ne mazāk kā astoņus gadus ir aprūpējis piecus vai vairāk bērnus vai bērnu, kurš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā vismaz astoņus gadus ir bijis atzīts par bērnu ar invaliditāti. Šādu tiesību nav personai, kurai atņemtas aprūpes vai aizgādības tiesības vai kura atcelta no aizbildņa pienākumu pildīšanas nekārtīgas šo pienākumu izpildīšanas dēļ." Tādējādi atbilstoši šobrīd spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam priekšlaicīgas pensionēšanās tiesību iegūšanai attiecībā par bērna invalīda aprūpi būtu jākonstatē, ka līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai personas aprūpē astoņus gadus ir bijis bērns invalīds.
Ņemot vērā šā sprieduma 13.punktā konstatētos apstākļus, secināms, ka *A.J.* invaliditāte varēja tikt atzīta ar */datums/*, kas ir sešus gadus mēnesi un 22 dienas pirms astoņpadsmit gadu sasniegšanas, proti, pieteicēja aprūpē līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai bērns invalīds bija nedaudz vairāk kā sešus gadus. Līdz ar to secināms, ka arī saskaņā ar šobrīd spēkā esošo tiesisko regulējumu nav konstatējami priekšnosacījumi tiesību atzīšanai pensijas piešķiršanai piecus gadus pirms vispārīgi noteiktā pensionēšanās vecuma sasniegšanas saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 11.panta ceturto daļu kā bērna invalīda tēvam.

[16] Apkopojot iepriekš konstatētos faktus un minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami priekšnosacījumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru pieteicējam piešķirtu vecuma pensiju pēc atvieglotiem noteikumiem, kā bērna invalīda līdz kopš bērnības tēvam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289,- 290.pantu un 291.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt *U.J.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru *U.J.* piešķirtu vecuma pensiju ar atvieglotiem noteikumiem no 2012.gada 3.jūlija, kā bērna invalīda kopš bērnības tēvam.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____S.Pone
Valmierā 2013.gada 16.septembrī